

AudioCafé – podzim 2023 - reflexe

Hned ze začátku bych rád řekl, že AudioCafé řadím mezi mé nejoblíbenější „předměty“ z mého univerzitního života. „Předmět“ píšu v uvozovkách, jelikož jsem ho ani jako typický školní předmět nikdy moc nepovažoval. Možná to bylo vždy příjemnou a uvolněnou atmosférou, která na každém poslechovém večeru panovala. Sednout si po dlouhém úterním dni a jen se v klidu zaposlouchat do audio tvorby má prostě své kouzlo.

Nejen, že byly večery příjemné, ale také i naučné. A to velmi nenuceným stylem (oproti běžnějším akademickým hodinám). Audio dokumenty celého semestru byly sice sladěny do jednoho širokého tématu – *boj* – i tak však byly velmi různorodé. Různá témata, různí tvůrci, ... každý dokument byl něčím jiný a také zajímavý. Musím uznat, že každý z těchto výtvorů (nebo alespoň některý z jejich prvků) mi je inspirací do mé budoucí tvorby.

Co bych dále určitě vyzdvihl jsou diskuse s tvůrci. Zeptat se autorů na cokoli, co vás během poslechu napadlo je skvělá věc. Takovou možnost běžně (například při poslechu rádia) samozřejmě nemáte. Také oceňuji, že autoři, kteří se nemohli dostavit naživo, se připojili alespoň online. Diskuse byly vždy živé a tvůrci byli otevření jakýmkoliv otázkám.

Vlastně mě napadá pouze jedna věc na doporučení: U některých z poslechů jsme zhasli celou místnost. To za mě bylo úplně skvělé, jelikož se naše soustředění mohlo zaměřit právě hlavně na poslech. Rozhodně bych toto zhasínání praktikoval více, pokud by to bylo možné.

Předmět AudioCafé se mi za podzimní semestr zalíbil až tak, že rád přijdu i v budoucnu. A to i přesto, že tento předmět už nebudu mít oficiálně zapsaný. Což nemohu říct skoro o žádném jiném předmětu, který jsem na univerzitě kdy absolvoval :-)

Na závěr bych rád poděkoval Janu Hanákovi a Martině Pouchlé a také všem studentům, co pomáhali sestavovat program pro tento semestr. Díky, že tyto večery pořádáte.

Matěj Janoušek